

Bilag 27.

Udenrigsminister Moro's udtalelse vedrørende udenrigsøkonomiministerens erklæring på ministermødet mellem Danmark og EF den 9.11.1971.

Hr. Minister, tillad mig først og fremmest at afgive en generel erklæring indenfor mit ansvar.

Den danske økonomiminister har i sin generelle erklæring i formiddag fremsat nogle synspunkter. Fællesskabet ønsker at besvare nogle af disse. På det punkt hvor formanden for den danske delegation anfører at det nordiske samarbejde skal fortsætte og udvikles efter tilslutningen, ønsker Fællesskabet at præcisere at en tilslutning til Fællesskabet indebærer at ingen anden traktat skal kunne påberåbes mod udviklingen i Fællesskabets virksomhed. Med hensyn til den økonomiske og sociale politik, mener Fællesskabet at målene for den økonomiske udvikling og den sociale retfærdighed fortsat kan og bør forfølges indenfor rammen af den fælles politik som er udarbejdet og vil blive udarbejdet på fællesskabsplan. Fællesskabet anser det for sin pligt at bemærke at grundlaget for forhandlingerne for alle parter er og forbliver den erklæring, der blev fremsat af Minister Harmel i hans egenskab af Præsident for Rådet den 30. juni 1970 i Luxembourg, og som er accepteret af alle kandidatlandene. Fællesskabet føler sig overbevist om at den danske regerings økonomiminister ikke har villet hidføre begrænsninger eller ændringer i dette grundlag, der i enighed er accepteret af medlemslande og ansøgerlande, og at forhandlingerne vil blive ført til ende på dette samme grundlag. Dette grundlag sammenfattes i følgende sætning i Minister Harmels omtalte erklæring. „Vi går ud fra det princip at Deres stater accepterer traktaterne og dissers politiske formål, alle beslutninger af hvad art de end måtte være, som er kommet til efter traktaternes ikrafttræden, og de ret-

ningslinjer der er valgt med hensyn til udviklingen“. Fællesskabet er af den mening at man ikke på nuværende tidspunkt kan fastslå indenfor hvilken institutionel ramme det politiske samarbejde vil udvikle sig, men det har altid været forståelsen at der bestod et gensidighedsforhold mellem tilhørsforholdet til De europæiske Fællesskaber og deltagelsen i de aktiviteter, der går ud på at muliggøre virkeliggørelsen af fremskridt med hensyn til den politiske enhed. Heraf følger at fællesskabsaktiviteten udgør et hele, der ikke kan opdeles og at muligheden for at kunne regne med alle — medlemslande og kandidatlande — når det gælder den stadige udvikling af den fælles politik og for fremskridt i det politiske samarbejde, uanset hvilken form det til sin tid endeligt vil antage, er afgørende for et positivt resultat af den europæiske opgave, som Fællesskabet forbliver ubrydelig trofast overfor.

Efter at have sagt dette burde jeg fremhæve, at Rådet med opmærksomhed og omhu har bedømt de elementer, der her er blevet bragt frem af Deres delegation, ligesom også, på den anden side, af delegationerne fra de andre ansøgerlande. Og det ønsker i dette øjeblik at understrege at det har gjort sig betydelige anstrengelser — hvilket forøvrigt er blevet venligt erkendt — for at imødekomme kandidatlandene med hensyn til løsningen af de særlige problemer der interesserer kandidatlandene selv. Dette gælder naturligvis fortrinsvis med hensyn til fiskerispørgsmålet. Efter at have bragt denne holdning i erindring, der stadig viser Fællesskabets åbne sind, har Rådet konstateret at de erklæring, der er blevet afgivet i dag, viser betydelige modsætninger